

Anaula Nature Resort aan de Boven-Surinamerivier; onder v.l.n.r.: gids Mister Spier vist in de Corantijnrivier, airstrip bij het Marrondorp Ladoani, Anaula Nature Resort, vrouwenwasplaats van een Marrondorp aan de Boven-Surinamerivier; rechts: een zwemvest aan in de korjaal is van levensbelang.

Het walhalla van Suriname

Het bestaat voor 80% uit regenwoud en is daarmee een van de meest dichtbegroeide en ongerepte landen ter wereld. Suriname is een paradijs voor flora- en faunatoeristen die dankzij de aanleg van ecoresorts tot diep in de jungle kunnen doordringen.

Tekst en fotografie Sinaya Wolfert

‘Deze zwemvesten dienen om jullie snel uit de rivier te trekken als je erin valt’, zegt ‘Mister Spier’, onze gids die grotendeels tussen de indianen in de binnenlanden opgroeide. ‘De rivier zit vol piranha’s en als je een wondje hebt weten ze je te vinden.’ Wanneer ik later in het resort de piranha’s zie die er worden gevangen, begrijp ik wat hij bedoelt. Hun omvang is aanzienlijk, maar vooral de tanden zijn indrukwekkend.

We laten ons meevoeren over de waterver-snellingen om straks te eindigen op Arapahu Island, een ecoresort gelegen in de Corantijn-rivier aan de grens met Guyana. De tocht erheen vanuit Paramaribo was al een avontuur op zich. Met een kleine groep toeristen vlogen we vanaf het vliegveld Zorg en Hoop ruim een uur lang over ondoordringbare oerwouden om vervolgens te landen op een grasveld in het binnenland, bij Amotopo. Na een korte wandeling door het regenwoud kwamen we bij de Corantijnrivier waar we in een korjaal stapten, een lange smalle boot gemaakt uit één lange boomstam.

konden noemen. Onze korjaal wordt bestuurd door ‘motorist’ Ronny en ‘koelaman’ Sipesi. Een koelaman is onmisbaar. Hij wijst de motorist waar gevaren kan worden, want de rivier zit vol rotsen, stroomversnellingen en andere gevaren.

Privékok

Ecoresort Arapahu is kleinschalig van opzet en ronduit idyllisch. Gelegen boven de Frederik Willem IV- en de Koning Georgewatervallen heeft het stromende en kletterende watergeluid een heilzame werking voor de geest. Je komt er volledig tot rust. In de wijde omtrek is er geen mens. Er zijn slechts vier lodges, met nog vier in de planning. Ze staan ver van elkaar, verspreid over drie hectare, allemaal op een geweldige locatie boven de rivier en watervallen. Het eiland zelf telt 35 hectare. De klant is koning en de dag wordt inge-

De korjaal fungeert goed. Alle indianenstammen en Marrons die aan de rivier leven, maken er gebruik van. Marrons, of boscreolen, zijn de afstammelingen van de slaven op de vroegere plantages die wisten te ontsnappen en zich al een eeuw voor de afschaffing van de slavernij ‘vrij’

vuld zoals de gasten het willen. We maken kennis met 'ome' Bert, onze privékok, die de sterren van de hemel kookt met vooral natuurproducten.

'Eco' is in, maar helaas wordt dit etiket nogal eens ten onrechte op een resort geplakt. Niet bij Arapahu. De lodges en centrale patio zijn gemaakt van hout uit het oerwoud. De daken zijn gevlochten van palmladeren (tassi). De ramen zijn van gaas. De wind is de natuurlijke airco. Je kunt jutezakken neerlaten als een soort gordijn en ter bescherming bij extreme regenval. Ook wordt er deels gewerkt met zonnepanelen om elektriciteit op te wekken voor de ijskast, de vriezer en wat tuinverlichting. Het water wordt uit de rivier gepompt, opgevangen in grote zwarte emmers, waarin het gezeefd wordt, en vervolgens als douchewater gebruikt. Ook dient het, na het goed te hebben gekookt, als drinkwater. Niet-biologisch afval gaat terug naar de stad.

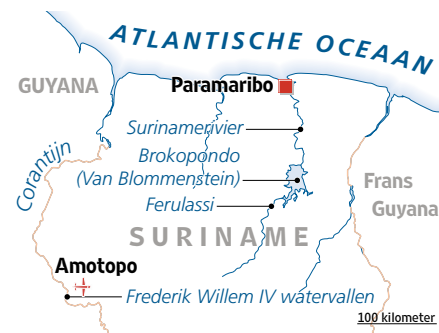
Daar waar wij tijdens de boswandelingen lopen te zwoegen en niet willen toegeven aan die verzengende regenwoudhitte, lijkt Mister Spier te zweven. Hij weet van elke plant en boom wat ermee gedaan kan worden en wijst ons op de vogels en apen die wij anders niet zouden hebben opgemerkt. Al snel blijkt dat het regenwoud een grote medicijn- en voedselvoorraadkast is. Mister Spier schraapt een stuk schors van een boom. 'Ruik er even aan', zegt hij. 'Dit gebruikt men om lekker te ruiken. En dit is toka, een soort noot, waarvan de indianen het geraspte vruchtvlies als bodycrème en shampoo gebruikten.'

Even later: 'In deze schors van de Kwassibita-boom zit kinine dat helpt tegen malaria, buikklachten en lepra. En dit is podosiri. Wil je proeven? Het is lekker en goed tegen de dorst. Als je verdwaalt, geeft het je vocht en energie'. Het smaakt nootachtig en is heerlijk sappig. 'Kijk, onze Kankanri, de boom der bomen. Het is een heilige boom met magische krachten. Deze is drie eeuwen oud. Ga er naast staan, dan zie je goed hoe groot zij is en vang je wellicht haar krachten.'

Vangen en opeten

's Avonds vanaf het balkon met uitzicht op de rivier, wordt het oerwoud een mysterie. Het lijkt te zingen. Vuurvliegjes maken het nog romantischer. Aan de overkant van de rivier is het imponerende geluid van brulapen te horen. Dat geluid mis ik wanneer ik enkele dagen later in Anaula Nature Resort ben, een ander ecoresort dat zich op een 11 hectare tellend bosrijk eiland in de Boven-Surinamerivier bevindt. Het ligt tussen Mar-

'Dit is toka, een soort noot, waarvan de indianen het geraspte vruchtvlies als bodycrème gebruikten'

Van boven naar beneden: 'koelaman' Sipesi met een kleine zelf gevangen piranha;

gids Mister Spier toont de vrucht zuurzak; receptie van Anaula Nature Resort.

Reis en verblijf

Vliegen KLM vliegt drie keer per week op Paramaribo (www.klm.nl).

Hotels Paramaribo De Torarica Groep (www.torarica.com) heeft drie hotels, waarvan het Eco Resort Inn aan de Surinamerivier het sfeervolst is. Recentelijk opende er ook Marriott Courtyard (www.marriott.com/hotels/travel/pbmcy-courtyard-paramaribo/).

Eco-resorts Vervoer naar en verblijf in Arapahu Island kan onder meer geboekt worden via Tropical Gem Tours (www.tropicalgemtours.org). Vervoer naar en verblijf in Anaula Nature Resort kan via het kantoor in Paramaribo worden geboekt (www.anaulanatureresort.com).

rondorpen en het schijnt dat de bewoners brulapen vangen en opeten.

Onze gids Randy Wakiran begeleidt ons bij een tocht naar een Marrondorp. 'Hey Randy', roept een medetoerist, 'er is hier zelfs een grasmaaier.' 'Ja', antwoordt Wakiran, 'ook in deze dorpen is de vooruitgang zichtbaar. Veel korjalen hebben nu een motor, jongens hebben soms een fiets en wie weet over enige tijd een iPod. Daken zijn gemaakt van platen in plaats van palmladeren, want veel mannen uit het dorp gaan nu vaker naar Paramaribo en raken beïnvloed door wat ze zien. Ze zien het als vooruitgang', zegt hij.

'Kijk', vervolgt hij, 'nog een voorbeeld van vooruitgang. Deze man haalt cement uit de stad en maakt er zijn eigen bakstenen mee om houten huizen te vervangen door steen.'

Maar we zien ook oude tradities. In het niet-christelijke dorp is een offerplaats, waar niet mag worden gefotografeerd. Het is de plek waar er via drank en voedseloffers met overleden voorouders wordt 'gecommuniceerd'. En ook de vrouwenwasplaatsen aan de rivier ogen authentiek.

Anaula Nature Resort bevindt zich aan de voet van de Ferulassi-vallen, onder het Brokopondo-stuwmeer. Na de excursie koelen we af in een nabij gelegen soela (kleine waterval) waarvan het met kracht vallende water tegelijk de vermoeide ledematen masseert. Wat een walhalla!